

ת"פ 23629/06/15 - מדינת ישראל נגד מיכאל פקין

בית משפט השלום בראשון לציון

11 ינואר 2017

ת"פ 23629-06-15 מדינת ישראל נ' פקין

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מיכאל פקין

נוכחים:

ב"כ המאשימה ספיר מלמד - מתמחה

ב"כ הנאשם עו"ד ערן ראו

הנאשם התייצב

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי שוטרים ועובדי ציבור כדלקמן:

ת.פ 23629-06-15 (להלן- "התיק הראשון"):

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר תוקן במסגרת הסדר הטיעון, והורשע על סמך הודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- "חוק העונשין") ובעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.12.13 עובר לשעה 00:20 שעה הנאשם משקה אלכוהולי ובהמשך נשכב על הכביש ברחוב מרגולין בעיר ראשון לציון. ניידת סויר של הפיקוח העירוני הוזעקה למקום. בהגיעה, קפץ הנאשם על הניידת ונתלה על מראתה. בעת עצירת הניידת הרפה הנאשם, והחל לקלל, לגדף ולירוק על הפקחים בעת שיצאו מהניידת. בהמשך לכך, נכנס הנאשם לניידת והחל להתפרע בתוכה. כאשר ניסו הפקחים להוציאו, תקף אותם הנאשם בבעיטות ובאגרופים. כתוצאה מכך נגרמו לפקח א.ק חבלות בידו וברגליו. למקום הגיעה ניידת נוספת והפקחית ד.א נכנסה לניידת על מנת להוציא את הנאשם אולם הנאשם תקף גם אותה ומשך בשערה. נוכח מעשי הנאשם, הוזעקו

למקום שוטרים.

בהגיע השוטרים למקום נאלצו הם להכניסו בכוח לניידת המשטרה נוכח התנהלותו. בהמשך, סמוך לשעה 01:40, כאשר היה הנאשם עצור בתחנת המשטרה, ניגש אליו השוטר רס"מ א.כ. (להלן- "השוטר") כדי למסור לו מכנסיים חדשים לאחר שהנאשם קרע את מכנסיו במהלך האירועים הקודמים. או אז, ניגש הנאשם לעברו וקפץ עליו. כאשר ניסה השוטר להדפו, החליק השוטר, נחבל במרפקו הימני, וכתוצאה מכך נזקק לטיפול רפואי. במעשיו המתוארים, תקף הנאשם שוטר ועובדי ציבור.

ת.פ 30298-03-16(להלן- "התיק השני"):

הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר לפי סעיף 273 ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין ובעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין. יצוין כי בתיק זה ניתנה ביום 23.11.16 הכרעת דין אשר זיכתה הנאשם מהאישום בעבירה של איומים והרשיעה הנאשם בעבירות בהן הודה. הרשעת הנאשם כאמור בוטלה לצורך צירופו של תיק זה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 25.10.14 בחצות הלילה או בסמוך לכך, שהה הנאשם יחד עם שניים מחבריו בדירתו ברחוב רוטשילד 43 בראשון לציון (להלן- "הדירה") כאשר הם בגילופין. הנאשם הרעיש והטריד את מנוחתם של שכניו ואף זרק בקבוק מחוץ לחלון הדירה לכיוון הרחוב. בשל התנהגות זו, הזעיקה שכנתו של הנאשם, שוטרים אשר בהכוונתה הגיעו לדירתו של הנאשם. עם הגעת השוטרים לדירתו של הנאשם, ולאחר מספר דקות בהן המתינו למענה לפני פתיחת דלת הדירה, פתח הנאשם את הדלת. או אז, ניסה הנאשם לתקוף את השוטר ב.צ.ש בכך שנופף באגרופו לעברו. לאחר כניסת השוטרים לדירה נתבקש הנאשם להזדהות אך הוא סירב והתקרב אל השוטר ג.א. ודחפו. בשלב זה הודיע השוטר ג.א. לנאשם על מעצרו בגין תקיפת שוטר. הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים והתנגד למעצרו. תוך כדי ניסיון ההשתלטות בעט הנאשם בחוזקה באשכיו של השוטר ב.צ.ש, ובהמשך נשך מספר פעמים את כף ידו. עם הגעת השוטר הנוסף ב.א. לדירה, השתלטו השוטרים על הנאשם וזה נאזק. הנאשם סירב להתלוות לניידת המשטרה והשוטרים הרימו אותו והובילוהו לניידת המשטרה אשר חנתה מחוץ לבניין והכול תוך התפרעותו. בהמשך, כשהובא הנאשם לתחנת המשטרה, פנה הוא אל השוטרים ואמר להם: "בואו נסגור את זה בטוב או שמחר אני אביא עורך דין שיזיין אתכם בתחת". בהמשך פנה הנאשם אל השוטר ב.צ.ש ואמר: "אתה לא יודע עם איזו משפחה אתה מתעסק". במעשיו המתוארים, ניסה הנאשם לתקוף שוטר בעת מילוי תפקידו, תקף שוטרים בעת מילוי תפקידם ואיים על שוטרים בפגיעה בגופם.

בהתאם להסכמת הצדדים בתיק הראשון, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. הצדדים לא הגיעו לידי הסכמה עונשית, וביום 7.12.16 נשמעו טיעוניהם לעונש.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר הראשון - מיום 17.4.16 - עולה כי הנאשם, כבן 26, רווק, עלה ארצה מרוסיה בהיותו כבן 10 שנים, מתגורר בגפו בדירה שכורה מזה כשנה ועוסק כעצמאי בתחום "מרקטינג" - יעוץ אינטרנטי במניות והשקעות מזה כחודשיים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות חלקית, התגייס לצה"ל ושירת שירות צבאי מלא כנהג משאית. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע בתיק הראשון מסר הנאשם כי היה נתון להשפעת אלכוהול וכי זכרונו היה מעורפל, הביע קושי רב מול מעשיו ומול הידיעה כי אכן בוצעו על ידו, אך נשא באחריות מלאה אודות המעשים. בהתייחסו לעבירות נשוא התיק השני, אשר באותה עת טרם הפכו לכתב אישום, מסר הנאשם כי היה נתון להשפעת אלכוהול והכחיש את ביצוען. שירות המבחן הפנה את הנאשם לאבחון ולבחינת דרכי טיפול בעמותה המטפלת בנפגעי אלכוהול נוכח מוטיבציה ראשונית שגילה וביקש לדחות הדין בעניינו עד לבחינת השתלבותו בטיפול כאמור.

מהתסקיר השני (מיום 13.7.16) עולה כי הנאשם הופנה ליחידה לטיפול בנפגעי אלכוהול בראשון לציון. שירות המבחן ציין כי נוכח חוסר היציבות במצבו של הנאשם וקשייו בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול אין ביכולתו להעריך את יכולתו להתגייס ולהפיק תועלת מהטיפול. שירות המבחן המליץ על כן על דחייה נוספת על מנת לעקוב אחר תהליך השתלבותו של הנאשם.

מהתסקיר השלישי (מיום 4.12.16) עולה כי במהלך חודש יולי 2016 השתלב הנאשם בטיפול ביחידה, כי מתמיד בהגעה למפגשי הטיפול הפרטניים וההתרשמות היא כי משתף בכנות אודות קשייו העומדים בבסיס השימוש באלכוהול, וכי מגלה רצון להמשיך ולהיעזר בגורם הטיפולי במטרה להיגמל מאלכוהול. שירות המבחן ציין כי בדק מאפייני האלימות המיוחסת לנאשם והתרשם ממאפייני התנהגות עם מצבי חיים מורכבים לצד פנייה לפתרונות שאינם תואמים בהתמודדות סביב כאבים נפשיים ופיזיים, וכי רמת הסיכון למעורבות אלימה בעתיד הינה נמוכה ומידת החומרה הצפויה ממנה צפויה להיות נמוכה אף היא. שירות המבחן ציין כי כגורמים מגבירי סיכון נמנים קשייו בוויסות דחפים הבאים לידי ביטוי בשימוש לרעה באלכוהול ובביטוי התוקפנות המוחצנים בעת השימוש וכי כגורמים מפחיתי סיכון נמנים משפחתו התומכת, עמדות השוללות לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק ולהתנהגות אלימה, השתלבותו בהליך טיפולי ומוטיבציה לשיקום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נרתם להליך הטיפולי והשיקומי, משתף פעולה ומגלה מוטיבציה ויש בכך להפחית מהסיכון במצבו. על כן המליץ לאמץ את הפן השיקומי-טיפולי בעניינו ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה על מנת להמשיך לעקוב ולפקח על התקדמותו בטיפול. באשר לשאלת אי הרשעת הנאשם, ממליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את אי הרשעתו כמסר מעודד ומחזק לתהליך השיקומי שעורך הוא בחייו, בהתחשב בקשייו להשתלב במקום עבודה קבוע כאשר יש לו שאיפות חיוביות לגבי עתידו ורצון לעבוד בתחום הנדל"ן. שירות המבחן אף המליץ להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 120 שעות כעונש חינוכי וקונקרטי.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש

בא כוח המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם בכל אחד מהתיקים הוא בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש הראוי לנאשם הוא ברף התחתון של המתחם לצד מאסר על תנאי ופיצוי. בא כוח המאשימה טען כי במסגרת הסדר מותנה בתיק הראשון ניתנה לנאשם ההזדמנות לרצות צו של"צ ואולם הוא לא סיים למלאו, ואילו היה ממלאו לא היה מוגש כתב האישום. בא כוח המאשימה טען כי התסקיר אינו מתייחס לחזרתיות במעשי הנאשם, וכי עובדת התמכרותו לאלכוהול והטיפול בו שולב נלקחו בחשבון השיקולים המבססים את עמדתו העונשית. בא כוח המאשימה טען כי אין מקום לאי הרשעה לפי שאין כל פגיעה קונקרטיה בפרנסת הנאשם וכי לכל היותר מדובר בפגיעה עתידית לעסוק בעבודות מסוימות.

בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן ולסיים ההליך בעניינו באי הרשעה. לטענתו אמנם לא ניתן להצביע היום על פגיעה קונקרטית בנאשם כתוצאה מהרשעה אולם יש להתחשב בכך שהנאשם עוסק בתחום הנדל"ן ומתעתד ללמוד שמאות מקרקעין ולפיכך הרשעה תפגע בהתקדמותו. בא כוח הנאשם טען כי העבירות נשוא התיק הראשון בוצעו לפני שלוש שנים והעבירות נשוא התיק השני בוצעו לפני למעלה משנתיים, כולן בנסיבות בהן היה הנאשם נתון להשפעת אלכוהול. לטענת בא כוח הנאשם יש להתחשב בכך כי את העבירות נשוא התיק הראשון ביצע הנאשם כאשר השוטר מנסה אותו, מחליק ונחבל במרפק ולפיכך מדובר במעשים ברף חומרה נמוך ובכך שאילו היה הנאשם מסיים את צו השל"צ שהושת עליו במסגרת הסדר מותנה לא היה מתנהל הליך משפטי. כמו כן טען כי באשר לנסיבות ביצוע העבירות נשוא התיק השני, נכנסו השוטרים לביתו של הנאשם והתגלע ויכוח מי יזדהה קודם במהלכו תקף הנאשם את השוטר ללא כוונה והכרה בפגיעה בשוטרים. בא כוח הנאשם ביקש להתחשב אף בכך שהתסקיר חיובי והנאשם מצוי בהליך טיפולי וחיובי.

דברי הנאשם

הנאשם טען כי כיום ומזה כארבעה חודשים אינו שותה אלכוהול כלל, אף כשהוא בחברת חבריו הקודמים. הנאשם ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו על מנת שלא לפגוע בכוונתו לעבוד כשמאי מקרקעין, תוך שלטענתו צפוי הוא להחל לימודיו בתחום זה.

דין והכרעה

הנאשם, כבן 27 כיום, נעדר עבר פלילי, עומד בפני גזירת דינו בגין הרשעתו בעבירות אלימות נגד שוטרים ונגד עובדי ציבור, כאשר את העבירות נשוא התיק הראשון ביצע לפני כשלוש שנים ואת העבירות נשוא התיק השני ביצע לפני כשנתיים.

השאלה שיש להידרש לה קודם לבחינת העונש הראוי לנאשם היא שאלת ההרשעה. שירות המבחן המליץ כאמור להימנע מהרשעת הנאשם על מנת שלא לפגוע באפשרויות תעסוקתו בעתיד ובא כוח הנאשם ביקש לאמץ המלצה זו.

ההלכה בסוגיה זו ידועה- הכלל הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם בדין. הימנעות מהרשעה מהווה אפוא אמצעי חריג שבית-המשפט יעשה בו שימוש רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, בהן בית-המשפט שוכנע כי לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה ונסיבות ביצועה. באשר לחריג קובעת ההלכה הפסוקה כי בבוא בית המשפט לבחון אפשרות הימנעות מהרשעה או ביטולה, על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ושנית, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

מתוך שאני בוחן את סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ואת נסיבות ביצוען אני סבור כי מדובר במעשים ברף חומרה

שאינו נמוך, כך שלא ניתן לוותר על הרשעת הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי ענישה של גמול והרתעה. הנאשם ביצע מעשי אלימות כלפי שוטרים ועובדי ציבור כשהוא נתון להשפעה רעה של שימוש באלכוהול; מצב אליו נכנס מתוך התנהגות נשלטת ומדעת. על פי האישום שבתיק הראשון הנאשם החל מגדף ויורק על פקחים של הסיור העירוני אשר נקראו לטפל בנאשם אשר נשכב על כביש כשהוא שיכור. הנאשם לא הסתפק בכך, נכנס לניידת והחל להתפרע בתוכה וכשניסו הפקחים להוציאו מתוכה תקף אותם הנאשם בבעיטות ובאגרופים אשר גרמו לאחד הפקחים לחבלות בידו וברגליו. הנאשם המשיך במעשיו האלימים ותקף פקחית שניסתה להוציאו מהניידת ומשך בשערה. בהמשך כשהובא הנאשם לתחנת המשטרה, קפץ לעבר שוטר וכשאחרון ניסה להדפו, החליק, נחבל במרפקו הימני ונזקק לטיפול רפואי. על פי האישום שבתיק השני ואשר אירע כשנה לאחר מכן היה הנאשם שוב נתון להשפעה רעה של שימוש באלכוהול כשהוא בדירתו יחד עם אחרים. כשהגיעו שוטרים לדירה, פתח הנאשם את הדלת וניסה לתקוף את השוטר שי בכך שנופף באגרופו לעברו. בעת שנכנסו השוטרים לדירה ביקשו הם מהנאשם להזדהות אולם הנאשם סרב והתקרב אל השוטר אלון ודחפו. בהמשך ותוך כדי ניסיון השתלטות בעט הנאשם בחוזקה באשכיו של השוטר שי ונשכו מספר פעמים בכף ידו. הנאשם המשיך בהתנהגותו מתפרעת גם כשהובל את ניידת המשטרה וכשכבר היה אזוק. תיאור מעשי הנאשם כאמור מדברים בעד עצמם ומלמדים על מעשי תקיפה חמורים אשר באירוע הראשון אף חייבו טיפול רפואי לשוטר אשר נחבל במרפקו הימני.

איני מקבל את טענת הסניגור כי הנזק שנגרם לשוטר נגרם באשמו של השוטר אשר החליק במהלך ניסיון להדוף את הנאשם. הנאשם קפץ אל עבר השוטר והשוטר פעל על מנת לנטרלו ולהימנע מפגיעה. בשני האירועים פעל אמנם הנאשם ללא תכנון מוקדם, כשהוא מצוי בהשפעת אלכוהול ובאופן אשר פגע ביכולתו להבין את מעשיו ולשלוט עליהם, אולם הנאשם היה מודע לכך כי התנהגותו האלימה הופנתה כלפי שוטרים ועובדי ציבור.

על חומרת מעשי אלימות כלפי הגורמים האמונים על אכיפת החוק והסדר הציבורי ועל מדיניות הענישה הראויה עמד בית המשפט העליון ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בדבריו אלה:

"מעבר לחומרה הגלומה בעבירת תקיפה בתור שכזו, תקיפה של גורם האמון על אכיפת החוק בעת מילוי תפקידו מתאפיינת בחומרה יתרה. על הטעמים לכך עמד השופט ס' ג'ובראן: "משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונם האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי" (ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא, פסקה 26 (20.9.2010); להלן: עניין מוסא). אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס

סובלנות" (עניין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); עניין מוסא, שם)".

נוסף על החומרה הניכרת ממעשי הנאשם, לא הוכחה פגיעה ממשית בשיקומו. בא כוח הנאשם טען כי הנאשם העוסק בתחום הנדל"ן מתעתד ללמוד לימודי שמאות מקרקעין והנאשם טען כי הוא כבר צפוי להחל לימודיו בתחום זה. אלא שלא הובאה כל ראיה לתמוך בטענה זו וממילא לא הוכח כי הרשעת הנאשם עלולה לסכל את תכניותיו הלימודיות העתידיות. כוונות עתידיות אודות תעסוקה או לימודים אינן מספיקות לעמידה בתנאי של פגיעה ממשית שהרי הן בבחינת אפשרויות תיאורטיות. הנאשם המורשע בדין צפוי לחוות נזק הנובע כתוצאה מההרשעה ואין בקיומו של כל נזק לרבות ובמיוחד נזק תיאורטי להצדיק הימנעות מהרשעתו. בנסיבות אלה אין לומר כי הנאשם עומד בנטל ההוכחה לקיומה של פגיעה ממשית כתוצאה מההרשעה. שירות המבחן המליץ אמנם להימנע מהרשעת הנאשם משום מסר מעודד ומחזק להמשך הליך שיקומו, אולם אין בהרשעה לסכל המשך התקדמותו השיקומית של הנאשם.

המסקנה המצטברת מכל האמור היא כי לא מתקיימים בעניינו של הנאשם התנאים המצדיקים ביטולה של הרשעה. אני מותיר, אפוא, הרשעת הנאשם על כנה.

אשר לעונש ההולם לנאשם. על פי הוראת סעיף 40ב. שבסימן א'1 לחוק העונשין (להלן- "תיקון 113"), העיקרון המנחה בענישה הוא- עקרון ההלימה. על פי עקרון זה על סוג העונש ומידתו לקיים יחס הולם אל מול חומרת המעשים שביצע הנאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם. בהתאם לכך נקבע כי בהליך גזירת עונשו של נאשם יש לעמוד על שלושה שלבים: בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; בשלב השני יש לבחון התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - פוטנציאל שיקום או הגנה על הציבור; ובשלב השלישי יש לגזור העונש הראוי בגדרי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים של שמירה על ביטחונם האישי ועל שלימות גופם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ושל שמירת הסדר הציבורי והציות לגורמי אכיפת החוק, ובשים לב בין היתר לאופיים של מעשי האלימות, לנזק שנגרם לשוטר במרפקו ולנזק שהיה יכול להיגרם לשוטרים הנוספים אשר הותקפו על ידי הנאשם, אני סבור כי מדובר במעשים ברף שאינו נמוך.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל במקרים קלים ענישה בדמות של מאסר על תנאי עד כדי מאסר שירוצה בעבודות שירות. במקרים חמורים, בהם האלימות הינה קשה במיוחד ולא דווקא של אותם שיכורים, מוכי אלכוהול, שפיהם ומעשיהם מובלים על פי אדי האלכוהול, הענישה הינה ממשית ומרתיעה הכוללת רכיב של מאסר בפועל ממש. ראו להמחשה- רע"פ 31/15 אפרסמון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), רע"פ 7641/14 אלטורי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), רע"פ 2065/14 אבו מדיג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), ת"פ (שלום י-ם) 23779-11-12 מדינת ישראל נ' מחיסן (פורסם בנבו), ת"פ (שלום פ"ת) 59887-01-13 מדינת ישראל נ'

בהתחשב בעיקרון ההלימה ובפרמטרים לקביעת מתחם העונש ההולם ובקיומו של עונש מינימום סטטוטורי הקבוע לצד העבירה של תקיפת שוטר, אני סבור כי מתחם ההולם את המעשים ונסיבות ביצועם במקרה שלפני נע בין מאסר על תנאי או מאסר בפועל לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש הראוי לנאשם, התחשבתי בגילו ובנסיבותיו האישיות כמו גם בכך כי הודה בביצוע המעשים נשוא התיק הראשון וכי נטל אחריות על ביצוע העבירות שבשני התיקים, כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי ומצוי בהליך שיקומי טיפולי לגמילה מאלכוהול תוך שהוא משתף פעולה ומגלה מוטיבציה לשינוי בחייו.

כאן המקום בו מצאתי להתייחס לטיעוני התביעה לעונש. המרכיבים העובדתיים הללו, שציינתי לעיל, עמדו אמנם לנגד התביעה, אלא, שהתביעה עתרה לעונש שהרף הנמוך שלו הוא מאסר שיש וירוצה בעבודות שירות. התביעה לא מצאה כי הרף הנמוך של העונש במקרה זה אינו יכול שיהיה עונש שאינו מאסר בפועל. ראוי כי התביעה כרשות מנהלית המייצגת את הציבור, תשקול ביתר שאת, במקרים המתאימים, כמו המקרה שלפני, שיקולי שיקום. השיקום הוא אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה, וככל שיש בסיס לכך, אזי לטעמי על התביעה להביא זאת בחשבון שיקוליה ובגיבושה את עמדתה העונשית. שיקול דעת התביעה ראוי כי יהא רחב יותר ולא דווקא צר מאוד של חומרת העבירה בלבד בבחינת הא ותו לא.

אכן, במקרה שלפני, אין זה ראוי לסיים ההליך באי הרשעה, כפי שקבעתי לעיל, אך התביעה משטרית, כרשות ציבורית המייצגת את הציבור, חייבת לבחון עמדתה העונשית - ולא עמדה טקטית של החמרה עונשית קשיחה - ולהימנע מאי שיקולים רחבים יותר הנעוצים בשיקולי שיקומו של הנאשם.

ואלה הם העונשים אשר אני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

אני משית על הנאשם קנס בסך 500 ש"ח או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.17.

היה ולזכות הנאשם הפקדות בתיק זה ובתיק שצורף לו, הרי שהקנס יקוזז מתוך ההפקדות ואם תוותר יתרה, היא תוחזר לידיו.

מוצגים: ייעשה בהם בהתאם להוראות הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

מובהר ומודגש כי גזר דין זה ניתן על ידי כב' השופט הימן, אולם בשל כך שמונה לביהמ"ש המחוזי הקראת גזר הדין נעשתה על ידי.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ז, 11/01/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלדעלידיטליברמי